

anordnet en Undersøgelse af Varernes Bessafsenhed, der fter allerede ved Indførslen, kan der under vore Forhold formentlig ikke være Tale om noget tilsvarende med Hensyn til nogen Indførselsartikel.

ad II. Umiddelbar Kontrol med selve Tilvirkningen af i al Fald enkelte Næringsmidler.

Om en saadan har der, saavidt Ministeriet ved de til dets Raadighed staaende Midler har kunnet bringe i Erfaring, intet Sted været Tale undtagen med Hensyn til et eneste Levnetsmiddel, nemlig Kjødet og de Levnetsmidler, som tilberedes deraf.

De Foranstaltninger, om hvilke der i saa Henseende kan være Spørgsmaal ere enten Henvisning af al Slagtning til offentlige, kontrollerede Slagtehus, (Slagtetvang kan man for Rotheds Skyld kalde det), hvormed der selvsølgelig paa de Steder, hvor der er Tale om en virkelig rationel Gjennemførelse af Tanken, staaer i Forbindelse Forbud mod Indførelse af Kjød og Næringsmidler tilberedte af Kjød, som ikke frembyde samme Garanti, eller Paabud om, at Kreaturer bestemte til Slagtning til Salg skulle undergives sagtyndigt Syn før og tildels efter Slagtningen.

Med Hensyn til det Omfang, hvori saadan Kontrol er gennemført i de europæiske Stater, skal man indskrænke sig til efter de Oplysninger, som for Tiden foreligge Ministeriet, at oplyse følgende: Egentlig Slagtetvang er gennemført i mer eller mindre fuldstændig Skikkelse i: enkelte Byer i Frankrig, hele Nedre-Osterrig (men mangelfuldt), Basel, Zürich, Milano og Turin. Det er overladt Kommunerne at indføre Slagtetvang i: Preussen, Bayern og Württemberg. Slagtesyn ere foreskrevne overalt i Osterrig, samt i Hessen, Nassau, Elsass, Baden, Bayern og Württemberg, og overalt i Tydskland maa Slagtning af Heste kun finde Sted, forsaavidt de ere syne. Hvad England angaar, staaer det Kommunerne frit for at anlægge offentlige Slagtehus, men det synes, at Slagtetvang dog ikke staaer i Forbindelse med Drettelsen af saadanne.

Hvad nu selve Spørgsmaalet angaar, om der med Hensyn til dette enkelte Næringsmiddel er Anledning til at træffe Foranstaltninger, som ikke anses fornødne for andre ligesaa vigtige Næringsmidler, kan der vistnok anføres flere Grunde af Betydning derimod. Erfaringen fra andre Lande og Hensynet til, hvad der i disse er anset fornødent, kan, saavidt skjønes, ikke ubetinget være afgørende, thi ligesom allerede den Omstændighed, at mange og store Lande have betragtet Faren som ikke tilstrækkelig til at hjemle særlige Foranstaltninger, fortjener at komme i Betragtning, og ligesom det er et Spørgsmaal, om ikke de For-

anstaltninger, som mange Steder ere trufne, stundom i alt Fald snarere stamme fra andre hygieiniske Hensyn end dem, som staa i Forbindelse med Nydelsen af Kjødet, og derfor efter Omstændighederne kunne fyldestgøres ad andre Veie, saaledes kan det ogsaa fremhæves, at visse Lande ere mere udsatte end andre for Faren for Epizootier, og derfor mere kaldebe til at værge sig mod de Farer, som flyde af Nydelsen af sygt Kjød, end andre Lande, hvor Epizootier modarbejdes paa en virksomere Maade. I Forbindelse hermed skal man hende Omvæksomheden paa den Række af Betragtninger, som er gjort gjældende af en betydelig Minoritet i det Kgl. Sundhedskollegium, som i den under 22de Juni f. A. Ministeriet tilstillede Betænkning dissenterede fra Fleertallets Forslag om, at Slagtning af syge Kreaturer til Salg under Straf kun maatte ske efter forudgaaet Syn. Endelig turde det være tilladt at fremhæve, at Dyrslægernes Mening om denne Sag i alt Fald kun kan benyttes med nogen Varsomhed, og det Samme gjælder ogsaa om Slagternes, da de, asset fra, at de neppe ere i Besiddelse af alle Forudsetninger til Spørgsmalets Bedømmelse, tildels som Kjøbstadslagtere indtage et ikke ganske ubilligt Standpunkt. At Alle kunne være enige om det af mange Grunde Ansættelige i Drettelsen af offentlige Slagtehus, er en anden Sag, men kommer ikke i Betragtning, naar Talen er om Nødvendigheden af Tvangsforanstaltninger.

Ministeriet har ikke destomindre troet, at afgørende Grunde talte for at slutte sig til de Lovgivninger, der for Kjødets Vedkommende foreskrive særligt indgaaende Undersøgelser. At der gives Farer, som true fra Nydelsen af Kjød, der hidrører fra syge Kreaturer, benægtes ikke af Noget, og det er fremdeles klart, at disse Farer ikke kunne imødegaaes ved de Undersøgelser, som Lovforslaget tilsigter at indføre for visse andre Næringsmidlers Vedkommende. Spørgsmaalet er kun det, hvor stor den Fare er, for hvilken Befolkningen er udsat fra en ukontrolleret Slagtning, og om den Fare, der erkendes at være til Stede, staaer i rimeligt Forhold til de Ulemper, som en særlig Kontrol med Slagtningen medfører, samt om den tilstrækkelig kan fjernes ved Kontrollen. Det har nu forekommet Ministeriet betænkeligt, i Spørgsmaalet om Farens Omfang at stille sig fra Flertallet af det sagtyndige Kollegium, hvis Mening støttes af vægtige Præcedenter fra Udlandet. Ministeriet skjøner fremdeles ikke rettere, end at naar det overhovedet erkendes, at Fare truer gennem Nydelsen af Kjødet af visse syge Dyr, og naar det ikke kan benægtes, at Nydelsen af Kjødet af syge Dyr i visse Tilfælde kan udsætte mange Mennefters Liv for Fare, saa er